

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.854 van 1 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN DEN HOVE, die loco advocaat R. LENAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, verklaart uw land van herkomst omwille van onderstaande redenen verlaten te hebben.

U was woonachtig in de Rostov-regio. Uw gezinsleden kregen problemen omwille van uw jongste broer S.. Hij nam als rebel deel aan de eerste en misschien ook tweede Tsjetsjeense oorlog. In 1996 werden S. en een strijdmakker bij u thuis verzorgd. Mogelijk had een buur van u dat gezien.

Van september 2001 tot oktober 2001 logeerde S. bij u thuis omdat hij medische verzorging nodig had.

In november 2001 werd u omwille van S. door de autoriteiten opgepakt en tot februari 2002 in voorhechtenis vastgehouden. Omstreeks 20 februari 2004 werden uw zonen X(O.V. X) en

X(O.V. X) aangehouden na een interventie door twee helikopters. Hun aanhouding hield verband met S.. U kon uw zonen na ongeveer een week vrijkopen.

Zij verlieten de Russische Federatie samen in maart 2004 en vroegen op 29 maart 2004 in België asiel aan.

Op 11 januari 2005 werden u en uw echtgenote aangehouden door OMON. Ze waren op zoek naar uw andere zoon Ramzan (O.V. 5.723.194) maar die kon ontkomen. Uw echtgenote kwam enkele dagen later vrij. Ze wilden informatie over S. en over uw zonen die al in België waren. U werd opgesloten in de gevangenis van Rostov en kwam pas vrij op 25 april 2007, na het inschakelen van een advocaat.

Uw echtgenote (O.V. 5.723.183) en Ramzan verlieten de Russische Federatie in februari 2005 en vroegen op 17 februari 2005 in België asiel aan.

Na uw vrijlating vernam uw advocaat via een rechercheur dat u terug zou worden opgepakt en opgesloten indien ze S. niet te pakken zouden krijgen.

U verliet daarom de Russische Federatie op 4 juni 2007 en vroeg op 11 juni 2007 in België asiel aan.

Uw gezinsleden, met name uw echtgenote en drie zonen, ontvingen van het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

B. Motivering

U verklaart op het Commissariaat-generaal dat uw broer S. de reden was waarom u en uw gezin problemen kenden (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p.3, 4, 6, 7, 9, 10, 11).

U verklaart dat ze via uw gezinsleden informatie over S. wilden bekomen (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p.11).

Zo verklaart u dat Xen X werden aangehouden omwille van S. (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p.4). U verklaart dat uw zonen wisten dat S. streed en dat ze tijdens hun detentie over S. werden ondervraagd (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p.6). U verklaart dat u tweemaal werd aangehouden omwille van S. (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p.6). U verklaart ook dat uw echtgenote en zonen S. ontmoetten tijdens een bezoek van hem bij u thuis in 2001 (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p.5, 6). U verklaart verder dat uw echtgenote wist dat S. werd gezocht en voegt daaraan toe dat dit immers logisch is gezien er in elke politiekantoor een foto van hem hangt (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p.7).

Uw gezinsleden, van wie u verklaart dat ze allemaal problemen hadden wegens S., maken echter in het kader van hun asielaanvraag geen enkele melding van S. of dat ze omwille van hem problemen zouden hebben gehad (verhoorverslagen Dienst Vreemdelingenzaken & Commissariaat-generaal).

U verklaart dat u hen had gezegd niets over S. te vertellen omdat dit 'veiliger' zou zijn, maar kunt niet uitleggen in welke zin of waarom dat 'veiliger' zou zijn (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p.6, 7).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent S. en de problemen die u en uw gezinsleden door hem zouden hebben gekend wordt daardoor ondermijnd. Temeer daar in het kader van de asielprocedure verwacht wordt dat uw familieleden hun vluchtmotieven volledig en waarheidsgetrouw mededelen aan de autoriteiten van het land waaraan ze bescherming vragen.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt nog verder ondermijnd doordat geen van uw gezinsleden melding maakten van uw aanhouding in november 2001 (gehoorverslagen Dienst Vreemdelingenzaken & Commissariaat-generaal), terwijl u volgens uw verklaringen van november 2001 tot februari 2002 omwille van S. in voorhechtenis werd vastgehouden (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p.5, 6).

Tot slot wordt bemerkt dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen eveneens wordt ondermijnd doordat u uw asielaanvraag mede ondersteunt door feiten die reeds door uw gezinsleden werden aangehaald en die door het Commissariaat-generaal als bedrieglijk werden weerlegd (cfr. Beslissingen echtgenote en drie zonen).

Daar u niet aannemelijk maakt dat er in hoofde van u een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie kan worden weerhouden en dat niets in uw verklaringen wijst op het bestaan van zwaarwichtige gronden die wijzen op een reëel risico op

het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, wordt besloten met een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Wat betreft de door u neergelegde documenten: uw militair boekje, rijbewijs, geboorteakte en diploma bevatten identiteitsgegevens, waaraan niet werd getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. De beroepen van verzoeker en zijn echtgenote, Baysara Toetoesejeva, werden wegens samenhang samen ter terechtzitting behandeld.

Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier.

Bij arrest van 1 oktober 2008, nr. 16.853 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd aan verzoekers echtgenote de erkenning van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd, omdat er geen geloof kon worden aan het asielrelaas, onder meer wegens tegenstrijdigheden en incoherenties.

Hij brengt dienvolgens geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en komt niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2.1. Wat betreft de betwisting omtrent de motieven in de bestreden beslissing, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist.

2.2.2. Verzoeker herhaalt dat er *"binnen de familie werd afgesproken niets te vermelden in verband met S."* (zie het verzoekschrift, p. 4).

Hij laat gelden dat zo zijn familieleden in strijd met het uitgangspunt van de Commissaris-generaal, hun vluchtmotieven niet correct en waarheidsgetrouw wensten mee te delen, dit voor hem geen repercussie mag hebben gezien hij immers geen vat heeft op hetgeen door andere familieleden wordt verteld.

Hij is van oordeel dat van andere familieleden niet verwacht mag worden dat ze verklaringen afleggen in het voordeel van zijn asielaanvraag.

Verzoeker verklaart wél zijn houding om *"niets te vermelden in verband met S."* door te stellen dat hij *"dit destijds veiliger vond"* en stelt dat zijn in gebreke blijven om dit nader te verklaren voor de Commissaris-generaal, als irrelevant moet worden beoordeeld.

2.2.3. De Raad is van mening dat het hier niet gaat om de ene asielaanvraag voordeel of nadeel toebrengt aan de andere. Elke asielaanvraag dient op zijn eigen verdiensten te worden beoordeeld.

Waar het wel op aankomt is dat een asielzoeker de waarheid moet vertellen.

De afspraak van verzoeker om binnen de familie *"niets te vermelden in verband met S."*, is duidelijk in strijd met de eerste verplichting die op een asielzoeker rust.

Verzoeker erkent deze tekortkoming.

De vaststelling door de Commissaris-generaal dat verzoeker zijn verklaring dat *"hij dit destijds veiliger vond"*, niet kon verduidelijken, is zoals verzoeker voorhoudt, in het geheel niet irrelevant, integendeel, verzoeker diende voor deze essentiële weglating in zijn asielrelaas een aanneembare uitleg te geven. De relevantie van S. in verzoekers asielrelaas staat inderdaad buiten kijf.

Zijn verzwijgen motiveren door louter te stellen *"dat hij dit veiliger vond"*, is in feite de met het onderzoek van zijn vrees belaste diensten, voor schut zetten.

2.2.4. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig werd bevonden.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 1 oktober 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE